

- 6) Μπορεί το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν, υπό το πρίσμα του κανονισμού 953/21^(?), ο οποίος απαγορεύει κάθε διάκριση μεταξύ εμβολιασμένων και προσώπων που δεν θέλησαν να εμβολιαστούν ή δεν εμβολιάστηκαν για ιατρικούς λόγους, είναι νόμιμη εθνική ρύθμιση όπως αυτή που απορρέει από το άρθρο 4, παράγραφος 11, της πράξης νομοθετικού περιεχομένου 44/2021, η οποία παρέχει στο υγειονομικό προσωπικό που απαλλάσσεται από την υποχρέωση εμβολιασμού τη δυνατότητα να ασκεί τη δραστηριότητά του σε επαφή με τον ασθενή, έστω και αν λαμβάνει τις προφυλάξεις ασφαλείας που επιβάλλει η ισχύουσα νομοθεσία, ενώ θέτει σε αυτοδίκαιη αναστολή από κάθε επαγγελματική δραστηριότητα και άνευ αποδοχών τους υγειονομικούς οι οποίοι, όπως η ενάγουσα –επειδή διαθέτουν φυσική ανοσία λόγω νόσησης– δεν επιθυμούν να εμβολιαστούν ελλείψει εμπεριστατωμένων ιατρικών ερευνών;
- 7) Μπορεί το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν αντιτίθεται στον κανονισμό 953/2021 και στις αρχές της αναλογικότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων που περιέχονται σε αυτόν, ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιβάλλει υποχρεωτικό μέτρο εμβολιασμού κατά του Covid –με εμβόλιο του οποίου η άδεια έχει δοθεί υπό αίρεση από την Επιτροπή– στο σύνολο του υγειονομικού προσωπικού, ακόμη και αν προέρχεται από άλλο κράτος μέλος και βρίσκεται στην Ιταλία για την άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και της ελευθερίας εγκατάστασης;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 507/2006 της Επιτροπής, της 29ης Μαρτίου 2006, για την άδεια κυκλοφορίας υπό αίρεση φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2006, L 92, σ. 6).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2021 σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή (Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) με σκοπό να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19 (ΕΕ 2021, L 211, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) στις 14 Δεκεμβρίου 2021 — TR κατά Land Hessen

(Υπόθεση C-768/21)

(2022/C 138/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: TR

Καθού: Land Hessen

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 57, παράγραφος 1, στοιχεία α' και στ', και το άρθρο 58, παράγραφος 2, στοιχεία α' έως ι', σε συνδυασμό με το άρθρο 77, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων — ΓΚΠΔ· ΕΕ της 4ης Μαΐου 2016, L 119, σ. 1), την έννοια ότι η αρχή ελέγχου οφείλει να παρεμβαίνει πάντοτε, δυνάμει του άρθρου 58, παράγραφος 2, του ΓΚΠΔ, όταν διαπιστώνει επεξεργασία δεδομένων που προσβάλλει τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).